

ЕТИЧНИЙ КОДЕКС ВИКЛАДАЧА НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ВОДНОГО ГОСПОДАРСТВА ТА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ

Преамбула

Етичні засади у відносинах між людьми є основою збереження і прогресу демократичного суспільства, всебічного розвитку людини.

Кодекс розроблено на основі Конституції України, Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про захист суспільної моралі», «Про засади запобігання і протидії корупції» та Статуту Університету.

Завданням кодексу є

- забезпечення ефективного здійснення викладачами своїх професійних обов'язків на підставі додержання принципів законності, суспільної моралі та високої культури;

- підвищення авторитету викладача;

- створення умов для розвитку у викладачів почуття справедливості, відповідальності, відданості справі, додержання загальнолюдських моральних цінностей, запобігання проявам корупції;

- формування принципової морально-правової позиції у взаєминах зі студентами, колегами та керівництвом.

Дотримання норм моралі і професійної етики набуває у діяльності викладача особливого значення, оскільки науково-педагогічна діяльність має пряме відношення до майбутнього життя людини в суспільстві, її фізичного, психічного і духовного здоров'я. Ця відповідальність має бути спільною, узвичаєною, загальноприйнятою для всієї педагогічної корпорації у вигляді норм, правил і принципів професійної педагогічної етики.

Розвиток та утвердження професійної етики викладача розглядається науково-педагогічним співтовариством як необхідна і фундаментальна засада повноцінного функціонування системи освіти та головна умова реалізації ним важливої соціально-культурної і духовної ролі в сучасному суспільстві.

Вірність вимогам педагогічної моралі – справа честі і совісті викладача, мірило його суспільної цінності і поваги, основа для розвитку та самоствердження особистості.

Викладач при здійсненні своєї професійної діяльності виступає носієм морально-етичних цінностей по відношенню до студентів, їх батьків, фахового науково-педагогічного співтовариства, окремих викладачів та суспільства в цілому.

Етичний кодекс викладача (далі – Кодекс) визначає, систематизує, упорядковує та закріплює єдину систему норм, правил і критеріїв професійної етики в усіх видах педагогічної діяльності, що регулюють відносини між

викладачами та їх студентами, а також іншими членами колективу навчального закладу, захищають їх людську цінність і гідність, підтримують якість професійної діяльності викладачів і честь їх професії, створюють культуру освітніх і виховних закладів, засновану на довірі, відповідальності і справедливості.

Кодекс діє на території Університету та призначений для застосування у професійній діяльності викладачів та усіх співробітників навчального закладу, які працюють зі студентами.

РОЗДІЛ 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Співвідношення Кодексу і чинного законодавства про освіту

(1) Норми Кодексу не відмінюють і не замінюють положень чинного законодавства.

(2) Викладач поважає закон і усвідомлює свою відповідальність перед студентами, науково-педагогічним співтовариством та суспільством.

Стаття 2. Дія Кодексу за предметом, колом осіб та в часі

(1) Дія Кодексу поширюється на всі види професійної діяльності викладача та на іншу його діяльність, що не повинна суперечити його професійним обов'язкам або підривати престиж професії.

(2) Положення цього Кодексу поширюються на викладачів та усіх співробітників навчальних закладів, які працюють зі студентами.

(3) Дія цього Кодексу поширюється на відносини, що виникли після його прийняття.

Стаття 3. Професійна єдність викладачів

Комітет з питань педагогічної етики, Комісії педагогічної етики навчальних закладів, професійні об'єднання викладачів у разі потреби можуть відстоювати і захищати у засобах масової інформації, державних органах, у тому числі у суді, честь і гідність викладача за його згодою, якщо його професійні дії відповідають цьому Кодексу.

Стаття 4. Основні терміни Кодексу

У цьому Кодексі терміни і поняття вживаються у такому значенні:

викладач (науково-педагогічний працівник) - це особа, яка за основним місцем роботи у вищих навчальних закладах провадить навчальну, методичну, наукову (науково-технічну, мистецьку) та організаційну діяльність.

студент (здобувач вищої освіти) - особа, яка навчається у вищому навчальному закладі на певному рівні вищої освіти з метою здобуття відповідного ступеня і кваліфікації;

вищий навчальний заклад - окремих вид установи, яка є юридичною особою приватного або публічного права, діє згідно з виданою ліцензією на провадження освітньої діяльності на певних рівнях вищої освіти, проводить наукову, науково-технічну, інноваційну та/або методичну діяльність,

забезпечує організацію освітнього процесу і здобуття особами вищої освіти, післядипломної освіти з урахуванням їхніх покликань, інтересів і здібностей.

університет - вищий навчальний заклад, що провадить інноваційну освітню діяльність за різними ступенями вищої освіти (у тому числі доктора філософії), проводить фундаментальні та/або прикладні наукові дослідження, є провідним науковим і методичним центром, має розвинуту інфраструктуру навчальних, наукових і науково-виробничих підрозділів, сприяє поширенню наукових знань та провадить культурно-просвітницьку діяльність

РОЗДІЛ 2. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ЕТИКИ

Стаття 5. Принцип законності

У своїй діяльності викладач дотримується Конституції і законів України, діючих нормативних документів, що регламентують науково-педагогічну діяльність.

Стаття 6. Твори благо

(1) Діяльність викладача спрямована на всебічний розвиток студента з метою виховання свідомого громадянина та допомогу в його адаптації до життя в суспільстві.

(2) Викладач має виконувати свою місію з любов'ю та повагою до життя, гідності та особистості кожного студента.

(3) У своїй діяльності викладач дотримується принципів загальнолюдської та професійної моралі, є чесним та відданим своїм обов'язкам.

(4) Викладач у всіх випадках запобігає заподіянню шкоди студентові, не наражає студента на небезпеку та захищає його від будь-яких шкідливих впливів.

(5) Викладач не може пропонувати студентові знання, які загрожують життю студента або суспільству в цілому, використовувати методи, що негативно впливають на психічний або фізичний стан здоров'я.

Стаття 7. Принцип справедливості

(1) У своїй діяльності викладач є небайдужим, доброзичливим і прихильним до всіх студентів, незалежно від віку, особливостей характеру, здібностей, статі, раси, національності, віросповідання, соціального стану, політичних поглядів, місця проживання, громадянства та інших ознак, включаючи матеріальне становище.

(2) При оцінці досягнень студентів викладач прагне до об'єктивності і справедливості.

Стаття 8. Принцип гендерної рівності

(1) Викладач у виховному та освітньому процесі неухильно дотримується принципу рівності студентів чоловічої та жіночої статі.

Стаття 9. Принцип незалежності викладача

(1) Необхідною умовою науково-педагогічної діяльності викладача є його незалежність у дотриманні своїх професійних прав і обов'язків, що передбачає свободу викладача від будь-якого зовнішнього тиску чи втручання в його діяльність.

(2) Основою прийняття викладачем фахових рішень не можуть бути мотиви матеріальної та особистої вигоди, кар'єри, задоволення власних амбіцій, а також інтересів членів сім'ї, родичів та друзів.

(3) Викладач має право на вільний творчий педагогічний експеримент в межах чинного законодавства України.

(4) Викладач не допускає у своїй професійній діяльності компромісів, які суперечать вимогам і меті освітньої діяльності.

(5) Викладач не нав'язує навчання лише з метою власного прибутку.

Стаття 10. Відповідальність.

(1) Викладач має бути відданим своїй роботі і усвідомлювати відповідальність при виконанні своїх обов'язків.

(2) Викладач несе відповідальність за якість і результат його науково-педагогічної діяльності.

(3) Викладач є відповідальним за фізичний, інтелектуальний, емоційний і духовний захист молодих людей, освітою та вихованням яких він займається.

Стаття 11. Домінантність інтересів студента

(1) Викладач поважає студента як особистість, організовує виховний процес з урахуванням індивідуальних та вікових особливостей, його характеру та здібностей.

(2) У межах дотримання вимог законодавства викладач у своїй професійній діяльності дотримується переваги інтересів студента перед інтересами усіх інших осіб, балансу професійних інтересів, інтересів колег, партнерів, співробітників, інтересів батьків або законних представників студента.

(3) Викладач повинен, бути уважним до студентів, надавати можливість студентам висловитися, вміти вислухати студента, відгукнутися на прохання студента, давати поради, розуміти глибинні причини психологічних ускладнень студента незалежно від факторів, що обумовлюють виникнення цих ускладнень.

(4) Викладач зобов'язаний приділяти студентам достатньо часу і уваги, необхідних для належного розуміння та засвоєння навчального матеріалу, подавати матеріал у доступній та зрозумілій для студентів формі.

(5) У всіх випадках, коли погляди студента на процес навчання в чомусь відрізняються від думки викладача, останній, не зважаючи на це, повинен прагнути знайти порозуміння зі студентом, морально його підтримати.

Стаття 12. Компетентність та сумлінність

(1) Суспільна значущість і складність професійних обов'язків викладача вимагає від нього високого рівня професійної підготовки, фундаментальних

знань теорії і практики виховання та навчання, опанування відповідними методами та технологіями педагогічної діяльності.

(2) Викладач використовує (у межах можливого) всі необхідні для досягнення позитивного педагогічного результату засоби, сучасні знання, методи педагогіки та виховання, у разі потреби – звертається до інших спеціалістів.

(3) Викладач користується науковими досягненнями, проявляючи обачливість і беручи до уваги можливі наслідки своїх висловлювань серед студентів.

(4) Викладач має право користуватися різними джерелами інформації.

При відборі і передачі інформації студентам викладач дотримується принципів об'єктивності, і достовірності. Спотворення інформації чи зміна її авторства недопустимі.

Стаття 13. Чесність та порядність

(1) Викладач як у своїй професійній діяльності, так і у приватному житті, чесний, порядний, принциповий та послідовний у всіх питаннях, вірний слову, даному студентові.

(2) Викладач поважає права, законні інтереси, честь, гідність, репутацію та почуття осіб, з якими він спілкується.

(3) Викладач уникає:

- будь-якої несправедливої дії;

- винагороди, що не встановлена чинним Законодавством України.

(4) Професійну діяльність викладач повинен здійснювати, не вводячи студентів та їх батьків в оману щодо кваліфікації, наявності наукового (ученого) ступеню чи присвоєння фахового звання. Натяки, а також висловлювання побажання щодо вручення викладачу подарунків є неприпустимими.

(5) Викладач не зловживає своїм авторитетом та професійним становищем.

(6) Викладач поважає релігійні переконання та політичні погляди своїх студентів. Він не має права нав'язувати їм свої погляди і переконання.

(7) Викладач бережливо використовує матеріальні і інші ресурси.

Стаття 14. Культура поведінки

(1) Викладач гідний свого покликання у всіх проявах життя, дотримується високого рівня культури поведінки, поводить стримано та тактовно, зберігає самоконтроль і витримку, слідує за своїм зовнішнім виглядом, уникає проявів негативних емоційних реакцій, які принижують його людську гідність.

(2) У спілкуванні зі своїми студентами і у всіх інших випадках викладач має бути ввічливим і коректним, ставитися до оточуючих з повагою. Він повинен знати і дотримуватися норм етикету у кожній окремій життєвій ситуації.

(3) Викладач повинен поважати студента, уникати підвищення голосу на нього, не вчиняти будь-які дії, що ображають особистість студента.

(4) Викладач вміє створювати в студентському колективі атмосферу доброзичливості, взаємопідтримки, взаємодопомоги, творчої співпраці, зацікавленості в отриманні нових знань.

(5) Викладач володіє почуттям міри і такту, не допускає у вихованні авторитарності та категоричності.

(6) Викладач постійно дбає про культуру своєї мови і спілкування. В його мові немає ненормативної та нецензурної лексики.

(7) Пияцтво і тютюнопаління несумісні з професією викладача.

Стаття 15. Авторитет викладача

Авторитет викладача ґрунтується на компетентності, справедливості, такті, вмінні турбуватися про своїх студентів. Викладач не створює свій авторитет за допомогою некоректних способів і не зловживає ним.

РОЗДІЛ 3. ЕТИКА ВЗАЄМВІДНОСИН ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТА

Стаття 16. Вищий обов'язок викладача – виховання свідомої, освіченої відповідно до вимог часу, професійно компетентної людини

(1) Викладач приймає на себе особисту моральну відповідальність за всебічний розвиток студента, сприяє реалізації права студента на здобуття ним сучасних, універсальних знань, необхідних професійних умінь і навичок.

(2) Викладач обирає такі методи роботи, що заохочують в його студентах розвиток позитивних якостей і взаємовідносин: самостійність, самоконтроль, самовиховання, вміння працювати в команді, співпрацювати, допомагати іншим.

(3) При оцінці поведінки і досягнень студентів викладач враховує індивідуальні особистісні якості студентів і сприяє розвитку самоповаги та віри в свої сили, показує їм можливості вдосконалення, підвищує мотивацію навчання.

(4) Викладач сприяє розвитку комунікативної компетентності студента через пізнання, спільну працю та дозвілля.

(5) Викладач виховує в студентові чесне і благородне ставлення до оточуючого світу, до інших людей, до себе, розвиває віру в своїх наставників, друзів, колег.

Стаття 17. Викладач зобов'язаний поважати індивідуальність студента

(1) Викладач поважає психофізичну і духовну цілісність, моральні ідеали, честь і гідність особистості студента та сприяє їх розвитку при наданні освітніх послуг.

(2) Викладач поважає індивідуальність студента навіть у тому випадку, якщо він не схвалює відмову студента від запропонованих дій.

(3) Викладач надає можливість для реалізації права студента вільно висловлювати свої думки та мати власну позицію у процесі обговорення навчального матеріалу.

(4) Негуманне ставлення до студента, приниження його гідності, використання в особистих інтересах праці студента неприпустимі.

(5) Викладач керується принципом індивідуальної відповідальності студента за його поведінку.

Стаття 18. Повага права студента вільно вибрати для себе викладача

(1) Викладач поважає право кожного студента вільно вибрати для себе викладача, що виявляється у безперешкодному переведенні студента в іншу групу, навчальний заклад.

(2) Викладач не повинен перешкоджати реалізації права студента на додаткове навчання та виховання.

Стаття 19. Викладач забезпечує конфіденційність інформації

(1) Викладач не має права розголошувати інформацію про особистість студента навіть після закінчення його навчання, за винятком випадків професійних консультацій чи обставин, передбачених законом.

(2) При використанні конфіденційної інформації в навчальному процесі, науково-дослідній роботі, в публікаціях забезпечується анонімність студента.

(3) Розголошення інформації про особу студента, відомостей про особисте життя студента, отриманих у ході виховання та навчання, є етичним лише у випадку:

- наявності письмової згоди законних представників студента;
- мотивованої вимоги органів дізнання, слідства, прокуратури і суду.

(4) Представлення інформації про студента (колишнього студента) на наукових конференціях, в наукових публікаціях, у засобах масової інформації є етичним тільки в тому випадку, якщо студент або його законні представники цілком проінформовані про можливу втрату конфіденційності, усвідомлюють це й у письмовому вигляді дають добровільну згоду на таке представлення.

Стаття 20. Викладач сприяє встановленню зі студентом відносин взаємного співробітництва та співтворчості на благо студента

(1) Викладач розглядає учбовий процес як відкритий процес соціального партнерства, якому притаманна особиста відповідальність усіх учасників.

(2) Викладач виявляє професійний такт і високу культуру в спілкуванні та роботі зі студентом.

(3) Встановлення довірчих взаємовідносин співробітництва та співтворчості між викладачем і студентом визначають успіх навчання та виховання і є одним із головних обов'язків викладача.

(4) Викладач сприяє усвідомленню та реалізації відповідального ставлення студента до процесу навчання, активно залучає студентів до розвитку студентського самоврядування.

(5) Якщо стан студента виключає можливість довірчих взаємовідносин з викладачем, їх встановлюють з його законними представниками, родиною чи близькими йому людьми, або звертаються за допомогою до відповідного фахівця.

РОЗДІЛ 4. ЕТИКА ВЗАЄМОВІДНОСИН ВИКЛАДАЧА ТА БАТЬКІВ СТУДЕНТА

Стаття 21. Надання педагогічної допомоги батькам студента

(1) При вихованні та навчанні студентів викладач спирається на допомогу законних представників, залучає їх до процесу виховання студента.

(2) Викладач зрозуміло та об'єктивно інформує законних представників про стан навчання та виховання студента для створення спільної позиції стосовно допомоги студенту в навчанні.

(3) Викладач консультує законних представників з проблем виховання студентів, допомагає пом'якшувати конфлікти між законними представниками і студентами.

(4) Взаємовідносини між викладачами та законними представниками студента ґрунтуються на принципах взаємної поваги, довіри, доброзичливості, тактовності та відвертості.

(5) Відносини викладачів із законними представниками не повинні впливати на оцінку особистості і досягнень студентів. На відносини викладачів зі студентами і на їх оцінку не повинна впливати підтримка, що надається їх законними представниками науково-навчальному інституту чи університету.

Стаття 22. Викладач не втручається у справи родини та приватне життя своїх студентів

(1) Ступінь втручання викладача у приватне життя студента визначається винятково професійною необхідністю, коли існує загроза життю, здоров'ю та розвитку студента.

(2) Викладач роз'яснює законним представникам студента необхідність, мету і методи передбачуваного педагогічного втручання.

(3) Якщо студент вимагає конфіденційності в наданні педагогічних послуг, викладач з'ясовує причини, з яких студент не бажає інформування батьків або інших законних представників, і поясняє необхідність залучення останніх до його виховання.

РОЗДІЛ 5. ЕТИКА ВЗАЄМОВІДНОСИН ВИКЛАДАЧІВ

Стаття 23. Принцип поваги до професії викладача

(1) Принцип поваги до своєї професії домінує у всіх сферах діяльності викладача: професійній, громадській, публіцистичній та ін. Свою діяльність він спрямовує на збереження та підвищення її престижності.

(2) Кожний викладач повинен утримуватися від будь-яких дій чи висловлювань, які підривають повагу до його професії. Своєю діяльністю він

повинен сприяти збереженню та підвищенню престижності професії, до якої належить, а також дієвості цього Кодексу.

(3) Викладач не повинен займатись політичною, релігійною агітацією і пропагандою в робочий час, спонукати колег до дій та вчинків, несумісних із званням викладача.

(4) Особлива роль викладача у вихованні студентської молоді вимагає законного захисту власних морально-етичних позицій і принципів, особистої гідності, матеріального забезпечення, створення належних умов для здійснення фахової діяльності.

Стаття 24. Взаємовідносини між викладачами

(1) Викладач зобов'язаний берегти честь науково-педагогічного співтовариства, з повагою і доброзичливістю ставитися до колег.

(2) Взаємини між викладачами будуються на підставі колегіальності, партнерства, поваги, взаємної підтримки, відкритості і довіри, а також готовності поділитися своїми професійними знаннями та досвідом. Викладачі повинні уникати конкуренції, що заважає їх партнерству при виконанні спільної справи.

(3) Викладач не має права публічно ставити під сумнів чи дискредитувати професійну кваліфікацію іншого викладача. Обговорення діяльності іншого викладача у присутності студентів та їх батьків чи опікунів є неприпустимим. Спроби завоювати собі авторитет шляхом дискредитації колег неетичні.

(4) Викладачі повинні уникати необґрунтованих і скандальних конфліктів у взаємовідносинах. У випадку виникнення розбіжностей у поглядах вони повинні прагнути до їх конструктивного вирішення.

(5) Викладачі повинні неупереджено аналізувати як власні помилки, так і помилки своїх колег, не прикривати помилки та проступки один одного. Виявлення незгоди з думками чи діями колег, критика на їх адресу не повинні принижувати особу, думки чи дії якої піддаються критиці, повинні бути обґрунтованими, об'єктивними, тактовними, необразливими і доброзичливими. Переслідування викладача за критику заборонено.

(6) Моральний обов'язок викладача - активно протидіяти практиці безчесних і некомпетентних колег.

(7) Викладач усвідомлює межі між професійним і приватним спілкуванням під час виконання ним своїх професійних обов'язків.

Стаття 25. Взаємовідносини викладача з адміністрацією університету

(1) В університеті дотримується культура спілкування, що виражається у взаємній повазі, доброзичливості і умінні знаходити спільну мову. Відповідальність за підтримку такої атмосфери покладається на ректора університету.

(2) Ректор університету зобов'язаний піклуватися про захист морально-етичних позицій і принципів, особистої гідності, а також достатнє матеріальне забезпечення і соціальний захист, створення належних умов для здійснення фахової діяльності, підвищення фахової кваліфікації підлеглих.

(3) Адміністрація університету повинна з розумінням ставитися до різноманітності політичних, релігійних, філософських поглядів, смаків і думок, створювати умови для обміну поглядами, можливості знайти спільну мову. Різні статуси викладачів, кваліфікаційні категорії і обов'язки не повинні перешкоджати рівноправному вираженню всіма викладачами своїх думок і захисту своїх переконань.

(4) Стосунки адміністрації з кожним викладачем базуються на принципах рівноправності. Адміністрація не може вимагати чи збирати інформацію про особисте життя викладача, не пов'язане з виконанням ним своїх трудових обов'язків.

(5) Оцінки і рішення ректора університету повинні бути неупередженими, ґрунтуватися на фактах чи реальних заслугах викладачів. Претенденти на більш високу кваліфікаційну категорію повинні відбиратися і підтримуватися незалежно від їх особистої близькості чи покірності ректору університету.

(6) Викладач має право брати активну участь в роботі профспілкової організації, одночасно отримуючи її захист і підтримку.

Стаття 26. Взаємовідносини викладача з професійними об'єднаннями

(1) Викладач має право брати активну участь в роботі професійних об'єднань викладачів, одночасно отримуючи їх захист і підтримку.

(2) Професійні об'єднання викладачів сприяють і надають кожному із своїх членів допомогу у дотриманні та відстоюванні принципів високого професіоналізму, фахової незалежності, моральності та етики.

РОЗДІЛ 6. ВИКЛАДАЧ І СУСПІЛЬСТВО

Стаття 27. Участь у громадському житті

(1) Викладач має право займатись у вільний час іншою діяльністю, якщо вона не суперечить законодавству про захист суспільної моралі, про корупцію та загальноприйнятим етичним нормам та не принижує його гідності, а також не завдає шкоди студентам і його педагогічній діяльності.

(2) У своїй громадській роботі викладач пам'ятає про свою підвищену суспільну відповідальність, обумовлену його професійною діяльністю.

(3) Викладач має бути прикладом участі у громадському житті суспільства завдяки своїй неупередженій громадянській позиції, благочинній діяльності.

(4) Авторитет своєї професії чи професіонального співтовариства викладач спрямовує на захист загальнолюдських цінностей та принципів. Викладач не повинен зловживати своїм авторитетом для задоволення своїх особистих або політичних інтересів за рахунок студентів.

Стаття 28. Підтримання професійної компетентності

(1) Обов'язок викладача перед суспільством – свідомо оцінити роль, яку він може взяти на себе в конкретному випадку в залежності від своєї компетентності, інтелекту, обставин та середовища.

(2) Професійна компетентність та авторитет викладача базується на його здатності бути стриманим, чуйним, доброзичливим, принциповим, творчим, здатним засвоювати передовий досвід і передавати його іншим.

(3) Викладач відповідальний за безперервне підвищення та удосконалення професійного рівня, пошуку найкращих методів роботи. Викладач вимогливий по відношенню до себе і прагне до самовдосконалення. Для нього характерні самостереження, самовизначення і самовиховання.

(4) Викладач здобуває, застосовує і поглиблює наукові знання, поширює відповідну інформацію серед студентів, колег і громадськості, одержує консультації і використовує допомогу фахівців інших спеціальностей, якщо це необхідно.

(5) Ректор університету, формуючи педагогічний колектив, усвідомлює власну відповідальність за підтримку та розвиток професійної компетентності педагогічного колективу.

Стаття 29. Оплата праці викладача

(1) У державних навчальних закладах викладач надає освітні та виховні послуги за винагороду, відповідно до встановлених норм праці (норм часу, виробітку, посадових обов'язків) та у межах кошторису.

РОЗДІЛ 7. ЗАСТОСУВАННЯ КОДЕКСУ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Стаття 30. Визнання Кодексу колективом викладачів навчального закладу

Визнання Кодексу колективом викладачів навчального закладу підтверджується офіційною заявою в Комітет з питань педагогічної етики.

Стаття 31. Здійснення контролю за виконанням Кодексу

(1) Виконання Кодексу підтримують та контролюють Комісії педагогічної етики навчальних закладів та професійні об'єднання вчителів, які визнали цей Кодекс.

(2) Вищим органом здійснення контролю за виконанням Кодексу є Комітет з питань педагогічної етики.

(3) У разі виникнення непередбачених Кодексом ситуацій, невизначених питань і суперечок щодо тлумачення, виконання або порушення положень цього Кодексу остаточне рішення приймає Комітет з питань педагогічної етики.

Стаття 32. Комісія педагогічної етики при навчальних закладах

(1) Комісія педагогічної етики навчального закладу формується у складі 7 осіб.

(2) До складу Комісії педагогічної етики навчального закладу включаються 2 представники від адміністрації навчального закладу та 5 представників трудового колективу, делегованих до складу Комісії загальними зборами трудового колективу.

Роботу Комісії очолює голова, який обирається більшістю голосів її членів.

Стаття 33. Комітет з питань педагогічної етики

(1) До складу Комітету з питань педагогічної етики включається представник Міністра освіти і науки, молоді та спорту України, представник Колегії Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, делегованих представників професійних об'єднань вчителів, які обираються до складу Комітету учасниками Всеукраїнської наради представників професійних об'єднань вчителів.

Комітет з питань педагогічної етики очолює голова, який обирається більшістю голосів його членів.

(2) Склад Комітету з питань педагогічної етики затверджується Міністерством освіти та науки, молоді та спорту України.

(3) Забезпечення Комітету з питань педагогічної етики приміщенням, засобами зв'язку, створення необхідних умов для його роботи та проведення засідань здійснює Міністерство освіти та науки, молоді та спорту України.

Стаття 34. Правові наслідки порушення положень Кодексу

(1) У разі порушення Кодексу вчителями або іншими працівниками навчальних закладів, що працюють з дітьми, до винних осіб можуть бути застосовані методи впливу передбачені чинним законодавством.

(2) У кожному випадку невизнання або порушення Кодексу навчальними закладами Комітет з питань педагогічної етики зобов'язаний досліджувати можливі негативні наслідки для учнів та суспільства, а також вживати заходи з їх профілактики і усунення шляхом клопотання перед відповідними організаціями та органами державної влади про дисциплінарні, адміністративні та інші юридичні санкції.

РОЗДІЛ 8. ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

(1) Оцінка дотримання правил професійної етики та поведінки викладача може надаватися під час проведення атестації, при вирішенні питань щодо конкурсного обрання на посаду, підготовці характеристик та рекомендацій, зарахуванні до кадрового резерву на керівні та вищі посади тощо.

(2) Будь-які випадки, що призводять до серйозних порушень, мають розглядатися у визначеному законом порядку. Кодекс честі викладача повинен сприяти оптимальній організації навчально-виховного процесу Університету і не спрямований на покарання та обмеження.

(3) Вимоги Кодексу є обов'язковими для всіх викладачів університету з моменту їх призначення на посаду.